

sat saa mange Kræfter i Bevægelse for at faa disse Valg, og det er ikke noget at bebrejde dem, naar de finder det rigtigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sogneraadsformændenes Pligt til at modtage Genvalg, hvad enten de vil eller ej, vil jeg sige, at jeg anser det for at være et alt for haardt Tryk paa en enkelt Mand, hvis man kunde tvinge ham ikke blot til at modtage Valg til Sogneraadet, men ogsaa til at fungere som Formand. Det vil hans eget Parti sikkert ikke tvinge ham til, og selv om de gjorde det, var jeg ikke sikker paa, at han, naar han kom ind i Sogneraadet, da blev Formand. Og blev han Formand, er det højst sandsynligt, at han i det nye Sogneraad vilde finde en hel Del nye Mænd, som han saa i Kraft af sin Stilling som Formand skulde gøre bekendt med, hvorledes Situationen er paa saa mange Omraader, for at kunne benytte deres Medhjælp ved de forskellige Hverv, som det er paalagt Sogneraadene at udføre.

Indenrigsministeren (Rode): Naar det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) mente, at jeg til Trods for den Modstand, jeg mødte, alligevel skulde have fremsat Forslag om Kommunalvalgenes Bortfald i 1917, synes jeg, han opfordrer mig til noget, han ikke skulde opfordre mig til; thi det ligger dog i Sagens Natur, at Spørgsmaalet om Bortfald af Valgene ikke burde føres igennem, undtagen man kunde enes om dette Forhold, saaledes som det forelaa. Socialdemokraternes Svar var ogsaa af den Art, at hvis de andre Partier enedes derom, vilde man søge Tilslutning til Forslaget. Med andre Ord: Socialdemokraterne erklærede: Hvis de andre Partier ønsker Valget udsat, skal vi trods vore Betænkeligheder søge Tilslutning hos vor Hovedbestyrelse; Sagen skal ikke strande paa os. Venstre derimod sagde absolut Nej. Det er nu ikke min Mening at grave i det ærede Medlem fra Assens Saar; men jeg synes ganske vist, at det er haardt, det ærede Medlems Parti har behandlet ham i denne Sag. (Klaus Berntsen: Det har det gjort før). Ja, det ved jeg, men det ærede Medlem kan ogsaa bære det. Naar det ærede Medlem, maaske belært af disse Erfaringer, beslutter sig til at følge sit Parti med Hensyn til § 1, gør han det ikke med Anvendelse af megen Logik, thi naar det ærede Medlem siger, at han ønsker, at man saa vidt gørligt skal bevare Kontinuiteten i de nuværende Raad, og naar denne Kontinuitet blandt andet modvirkes af de Bestemmelser, som giver Sogneraadsmedlem-

merne Adgang til at sige: Vi vil ikke modtage Genvalg, og Sogneraadsformændene Adgang til at sige: Vi vil ikke modtage Genvalg, synes jeg, at han i Kontinuitetens Interesse maa medvirke til, at disse Bestemmelser midlertidig suspenderes. Saa lægges Sagen ganske i Vælgernes Haand; en Hindring for dem er da fjernet, det er det hele. Det ærede Medlem siger: Det er jo Partierne, som kommer til at lægge Tvang paa et Medlem ved hans Opstilling. Men dette er jo ogsaa Tilfældet ifølge den nugældende Lov, som siger, at ingen kan undslaa sig for at modtage Valg til Sogneraadsmedlem, naar han opstilles. Der kan paalægges ham Tvang til at modtage et saadant Valg, og man kan paalægge ham denne Tvang ogsaa efter 4 Aars Forløb ved at genvælge ham til Sogneraadet. Et bestemt Parti kan paa tvinge en Mand, første Gang han er blevet Medlem af Sogneraadet, at modtage Valg til Formand. Alt dette finder ogsaa Sted ved den nugældende Ordning, som alle har anset for at være rigtig, idet man siger: Det er et borgerligt Ombud, som man skal paatage sig. Hvad jeg foreslaar, er, at man under de nuværende alvorlige Tilstande skal udvide denne Pligt til ogsaa at gælde i Aar, selv om man ellers havde Ret til at begære Fritagelse. Det forekommer mig, at det er et Udtryk for Slaphed overfor den nuværende Situations Alvor, hvis man ikke gaar ind paa denne Bestemmelse.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborgs Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jacob Christensen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), at det Svar, jeg gav paa den Henstilling, der fremkom fra det ærede Medlem om at udskyde Valgene, ikke var absolut afvisende. Jeg udtalte kun, at for saa vidt vi fra vor Side skulde gaa med dertil, skulde der foreligge her paa Rigsdagen ganske anderledes overbevisende Grunde for Udsættelsen end de Grunde, som blev anført af det ærede Medlem fra Assens. Men netop derved tilkendegav jeg altsaa, at Situationen kunde komme til at foreligge saadan, at vi fra vor Side ikke vilde modsætte os at føre Forhandlinger om at tiltræde en saadan Udsættelse. Men i Udvalget fremkom der ikke fra det ærede Medlem eller fra nogen Side nogen nærmere Motivering for denne Henstilling; ja, det Spørgsmaal blev end ikke fremdraget; altsaa fremkom der heller ikke nye Mo-